

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

18 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду

Охрімчук Людмили Іванівни

критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Охрімчук Людмилу Іванівну** (далі – Кандидат), яка є суддею Верховного Суду України, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Громадська рада доброчесності зазначає, що Кандидат у складі колегії суддів Верховного Суду України брала участь у постановленні ухвали Верховного Суду України від 14.03.2008 р. (додаток [1](#)), якою стороні відмовлено у задоволенні скарги про перегляд рішення районного суду Хмельницької області від 19 січня 2001 р., ухвали апеляційного суду Хмельницької області від 1 березня 2004 р. та ухвали колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 22 серпня 2002 р. на підставі рішення Європейського суду з прав людини від 3 травня 2007 р. у справі «Бочан проти України» (додаток 2), яким встановлено порушення п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

У подальшому із вказаного приводу Європейський суд з прав людини у пунктах 63, 64 рішення від 05.02.2015 р. у справі «Бочан проти України (№ 2)» (додаток 3) дійшов такого висновку:

*„[у] своїй ухвалі від 14 березня 2008 року **Верховний Суд України грубо викривив висновки рішення Суду від 3 травня 2007 року**. Зокрема, Верховний Суд України зазначив, що Суд встановив, що рішення національних судів у справі заявниці були законними та обґрунтованими і що їй було присуджено відшкодування у зв'язку з порушенням гарантії щодо «розумного строку», а ці твердження є явно некоректними (див. [пункти 13-18 та 21](#)).*

*64. Суд зауважує, що обґрунтування Верховного Суду України становило не просто інше розуміння правового документу. Суд вважає, що **обґрунтування Верховного Суду України можна тлумачити лише як «грубе свавілля» або «відмову***

у правосудді» у тому розумінні, що викривлений виклад рішення 2007 року у першій справі «Бочан проти України» (Bochan v. Ukraine) призвів до руйнування намагань заявниці домогтися розгляду у рамках передбаченої національним законодавством процедури касаційного типу її майнових вимог на підставі рішення Суду у попередній справі (див. [пункти 51-53](#)). У зв'язку з цим слід зазначити, що у своєму рішенні 2007 року Суд встановив, що, зважаючи на обставини, за яких Верховний Суд України передавав справу заявниці до нижчестоящих судів, сумніви заявниці щодо безсторонності суддів, які розглядали справу, включаючи суддів Верховного Суду України, були об'єктивно обґрунтованими (див. [пункти 13-15](#)).

65. Відповідно з огляду на висновки Суду щодо характеру та наслідків недоліків ухвали Верховного Суду України від 14 березня 2008 року (див. [пункти 63-64](#)) слід зробити висновок, що оскаржуване провадження не відповідало вимозі [пункту 1 статті 6 Конвенції щодо «справедливого суду»](#) і що було порушення цього положення”.

Відповідно до Кодексу суддівської етики (ст.1) суддя серед іншого повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Водночас, Європейський суд з прав людини прямо констатував викривлення свого рішення ухвалою Верховного Суду України, в постановленні якої брала участь Кандидат, що було кваліфіковано як «*грубе свавілля*» або «*відмова у правосудді*».

Наведені факти, встановлені в рішенні Європейського суду з прав людини, дають підстави для **висновку, що кандидат Охрімчук Людмила Іванівна не відповідає вимогам доброчесності та професійної етики.**

2. Відповідно до поданої Кандидатом декларації родинних зв'язків судді в тому ж суді, що й Кандидат, головним консультантом працює дочка Кандидата. Вона не декларується Кандидатом як член сім'ї, проте з огляду на ступінь споріднення з Кандидатом логічно припустити її потенційні тісні взаємини з Кандидатом. Відповідно до поданої дочкою Кандидата щорічної декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 р. (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/b450400d-2b09-408b-8d62-0bf9a42a7445>) остання за цей рік декларує дохід у 161 497 грн. У віці 20 років набула у власність жилий будинок площею 556,5 кв.м. вартістю на дату набуття 579 670 грн., через два роки квартиру у Києві 107,7 кв.м. (вартістю 59 099 грн.), ще через два роки другу квартиру у Києві - 187,9 кв.м (вартістю 654 755 грн). Зважаючи на задекларований дохід, перебування на посаді головного консультанта в тому ж суді, що й Кандидат, та відсутність інших членів сім'ї в декларації дочки, її вік та майновий стан на момент набуття у власність вказаного майна, а також родинні зв'язки першого ступеня

споріднення Громадська рада доброчесності має обґрунтований сумнів у відсутності участі Кандидата у фінансуванні придбання такого майна.

Наведені факти дають підстави для обґрунтованого сумніву у тому, що Кандидат не брав участь у фінансуванні придбання дочкою задекларованого майна, а відтак дають підстави для **висновку, що кандидат Охрімчук Людмила Іванівна не відповідає вимогам доброчесності та професійної етики.**

Громадська рада доброчесності вважає, що наведених фактів достатньо для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності і професійної етики.

Водночас цей висновок можна *доповнити додатковою інформацією* про Кандидата, яка не є підставою для висновку про недоброчесність. Громадська рада доброчесності не вважає за можливе оцінювати вказаний факт, однак вирішила повідомити про нього Вищу кваліфікаційну комісію суддів України.

Відповідно до відповіді Кандидата на надісланий запитальник, Кандидат був членом партії в радянський період з 1980 по 1990 року.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. Ухвала Верховного Суду України від 14.03.2008 р.;
2. Рішення Європейського суду з прав людини від 3.05.2007 р. у справі «Бочан проти України»;
3. Рішення Європейського суду з прав людини від 05.02.2015 р. у справі «Бочан проти України (№ 2)».

**Координатор
Громадської ради доброчесності**